

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113231996
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6113231996.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia s.r.o., 821 08 Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, proti odporcovi C. U., O.. XX. O. XXXX, V. XXX XX V. V., B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, obom zastúpeným JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, 813 42 Bratislava, Kolárska 4, o zaplatenie sumy 1.072,53 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 71,39 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 1.027,14 Eur od 19. septembra 2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 3,2750 % zo sumy 1.027,14 Eur od 19. septembra 2013 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.659,71 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1 027,14 Eur do zaplatenia z a s t a v u j e .

Súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy konania (trovy právneho zastúpenia) 82,24 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania (trovy právneho zastúpenia) 389,27 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ pôvodne žiadal uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 1.072,53 Eur (s príslušenstvom) titulom dlhu zo zmluvy o úvere. Podaním doručeným dňa 21. júla 2015 zobral návrh späť v časti o zaplatenie zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody o uznaní dlhu vo výške 71,39 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 1.027,14 Eur od 19. septembra 2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 3,2750 % zo sumy 1.027,14 Eur od 19. septembra 2013 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.659,71 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.027,14 Eur do zaplatenia (a súd v tejto časti konanie zastavil).

Odporca a vedľajší účastník na jeho strane prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietli premlčanie uplatneného nároku. Tvrdia, že dohoda o uznaní dlhu je absolútne neplatná, lebo navrhovateľ (jeho právny predchodca) chcel pod zámienkou ponuky splátok predĺžiť premlčaciu lehotu, čo možno považovať za nekalú obchodnú praktiku. Preto sa premlčacia doba o ďalších 10 rokov nepredĺžila. Ich právny zástupca tiež uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti

podľa zákona č. 258/2001 Z. z., a preto nemá navrhovateľ nárok na poplatky a úroky, ktoré sú taktiež predmetom uznania. Poukázal i na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky.

V reakcii na toto vyjadrenie navrhovateľ uviedol, že odporca musel vedieť, že podpisuje dohodu o uznaní dlhu, čo je jej obsahom a mohol sa slobodne rozhodnúť, či ju podpíše alebo nie. V dohode je uvedené, že ide o premlčaný záväzok a odporca svoj dlh začal v splátkach aj postupne uhrádzať, o čom navrhovateľ predložil výpis z evidenčného systému. Tvrdí, že uznaním dlhu sa predĺžila premlčacia doba o 10 rokov a dlh nie je premlčaný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, vypočutím právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka, oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov, zmluvou o úvere, dohodou o uznaní dlhu, zmluvami o postúpení pohľadávky s prílohami a oznámením o postúpení pohľadávky, kartou klienta a oznámením o zosplatnení, a zistil nasledovné:

Odporca uzavrel so spoločnosťou GE Money, a.s., IČO: 17 324 220 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) dňa 14. apríla 2008 zmluvu o pôžičke č. 1213726010, na základe ktorej mu mal pôvodný veriteľ poskytnúť sumu 1.659,70 Eur (50.000,- Sk), ktorú sa odporca zaviazal vrátiť s odplatom, celkom v sume 2.184,43 Eur (65.808,- Sk) v mesačných splátkach po 60,68 Eur (1.828,- Sk) v lehote 36 mesiacov. Z karty klienta vyplýva, že pôvodný veriteľ zosplatnil celý dlh odporcu k 24. júlu 2009. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. septembra 2012 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku spoločnosti Profidebt, s.r.o. Dňa 13. decembra 2012 uzavrel odporca so spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o. „dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom“, kde uznal pohľadávku vo výške 1.228,53 Eur z titulu zmluvy o úvere označenej číslom 1213726010, ktorú sa zaviazal splatiť v mesačných splátkach po 25,60 Eur. Pretože odporca uznaný dlh nespĺcal, bol celý dlh zosplatnený listom zo dňa 10. septembra 2013. Odporca pred súdom uviedol, že pri podpísovaní si nebol vedomý, že podpisuje uznanie dlhu, ale len dohodu o splátkovom kalendári, pričom mu bolo vysvetlené, že ak splatí väčšiu čiastku, úroky budú nižšie. Dohodu podpísal v aute po predchádzajúcom telefonickom rozhovore. Spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. postúpila predmetnú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31. januára 2014 navrhovateľovi (uznesenie súdu o zmene účastníka č. k. 10C/83/2014-52 zo dňa 25. septembra 2014).

Súd posúdil úverovú zmluvu uzavretú pôvodným veriteľom a odporcom ako spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo pôvodný veriteľ vystupoval pri jej uzatváraní v pozícii dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (jeho predmetom činnosti je aj poskytovanie úverov) a odporca v pozícii spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (podľa zmluvy nekonal v rámci svojej obchodnej ani podnikateľskej činnosti). Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. apríla 2015 sa na spotrebiteľské zmluvy použijú vždy prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, hoci by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie sa má pri absencii prechodných ustanovení aplikovať aj na vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou (rozhodnutia NS SR 3MCdo/12/2014, 3MCdo/14/2014). Preto súd aplikoval na posúdenie premlčania § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, a nie § 387 a nasl. Obchodného zákonníka napriek tomu, že základom právneho vzťahu účastníkov je zmluva o úvere ako tzv. absolútny obchod podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka. Pretože bol celý dlh zosplatnený pôvodným veriteľom ku dňu 24. júla 2009, začala od nasledujúceho dňa (ako dňa kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz) plynúť trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 25. júla 2012.

Súd sa zaoberal i platnosťou dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je jednostranný právny úkon dlžníka, nejde teda o „dohodu“ veriteľa a dlžníka. Podstatnými náležitosťami uznania je uvedenie dôvodu a výšky dlhu. Predložené uznanie obsahuje dôvod dlhu - zmluva o úvere s označením zmluvných strán (odporcu a pôvodného veriteľa) identifikovaná číslom (1213726010) a výška uznaného záväzku (1.228,53 Eur). Uznanie dlhu ako právny úkon však musí okrem týchto náležitostí spĺňať aj všeobecné náležitosti právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí byť urobené slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Tu súd odkazuje na právny názor vyslovený v obdobnej veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku č. k. 8Mcd0/1/2014 zo dňa 30. marca 2015, podľa ktorého samotné splnenie zákonných náležitostí nerobí z právneho úkonu uznávacie vyhlásenie, „pokiaľ nie je podložené tiež slobodnou vôľou konajúcej osoby smerujúcou k vzniku práv či povinností z neho vyplývajúcich“. Z výsluchu odporcu jednoznačne vyplýva, že nevedel, že podpisuje uznanie dlhu a domnieval sa, že sa so spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o. len dohodol na splátkach. Z výpovede odporcu je teda zrejmé, že jeho prejav vôle smeroval len k uzavretiu dohody o splátkach. Tento záver podporuje aj fakt, že napriek tomu, že uznanie dlhu predstavuje jednostranný právny úkon dlžníka (odporcu), v danom prípade bolo vyhotovené vopred

veriteľom a dané odporcovi len na podpis súčasne s iným právnym úkonom (dohodou o splátkach). Aj spôsob akým bolo uznanie podpísané (predchádzajúci telefonický kontakt a následné podpísanie vopred pripravenej dohody predloženej odporcovi v aute) naznačuje, že bolo v prvom rade zámerom veriteľa získať uznanie záväzku a vôľa k tomuto právnemu úkonu nevyšla od odporcu. Z takéhoto právneho úkonu nemožno vyvodiť skutočnú vôľu odporcu dlh uznať, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť uznania dlhu v zmysle § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd poukazuje i na znenie § 558 Občianskeho zákonníka, kde je in fine stanovené, že uznanie premlčaného dlhu má právny následok len v prípade, ak dlžník vedel, že dlh je v čase uznania premlčaný. Ako už súd uviedol, k premlčaniu došlo dňa 25. júla 2012 a odporca podpísal uznanie až dňa 13. decembra 2012, teda v čase uznania bol už dlh premlčaný. Navrhovateľ sa tu bráni konštatovaním v uznaní, že dlh je premlčaný. Uznanie skutočne takéto ustanovenie obsahuje na druhej strane v bode 2.2, súd však s ohľadom na už uvedené opakuje, že ide o vopred pripravený text predložený odporcovi veriteľom, ktorý je napísaný na jednej husto popísanej strane drobným písmom. Z takéhoto ustanovenia nemožno vyvodiť vedomosť odporcu o premlčaní svojho dlhu. Navyše, keďže súd už vyššie ustálil, že odporca neprejavil skutočnú a vážnu vôľu dlh vôbec uznať, nemohol mať ani vedomosť, že uznáva dlh premlčaný. Preto takéto uznanie dlhu nemôže spôsobiť zamýšľaný právny následok v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka.

Konanie dodávateľa, v rámci ktorého vyžaduje od spotrebiteľa podpísanie uznania premlčaného dlhu bez vedomosti spotrebiteľa o jeho premlčaní a tento právny úkon uznania dlhu „skryje“ do iného právneho úkonu, ktorý je sám o sebe pre spotrebiteľa výhodný (dohoda o splátkach záväzku) je nekalou obchodnou praktikou. Podobné konania dodávateľov vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktikú aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí so sp. zn. 13Co/129/2013 z 30. júla 2013 alebo aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí so sp. zn. 16Co/133/2012 zo dňa 27. septembra 2012..

Vzhľadom k uvedenému podpísaním „dohody“ o uznaní dlhu nedošlo k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby v zmysle § 110 Občianskeho zákonníka, ale premlčacia doba uplynula už dňa 25. júla 2012. Pretože navrhovateľ podal návrh na súde až dňa 15. novembra 2013, je tento podaný po uplynutí premlčacej lehoty, a preto súd prisvedčil námietke premlčania a návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešný v konaní bol v celom rozsahu odporcu, a preto má právo na náhradu trov konania. Náhrada trov konania patrí aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane, ktorý zdieľa procesný úspech účastníka na strane ktorého vystupuje.

Trovy odporcu spočívajú v trovách právneho zastúpenia vyčíslených v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) za 1 úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 6. októbra 2015 znížená o 50 % v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky, lebo išlo o spoločný úkon pri zastupovaní odporcu aj vedľajšieho účastníka, t.j. v sume 30,71 Eur s 50 % režijného paušálu 4,20 Eur. Odporca si v rámci trov uplatnil aj náhradu za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastupovania s režijným paušálom, právnemu zástupcovi však zaň odmena a náhrada nepatrí, lebo vo veci v čase prevzatia zastupovania odporcu zastupoval už vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane odporcu, a preto vec poznal (za čo mu súd priznáva odmenu nižšie v rámci trov vedľajšieho účastníka). V prípade priznania odmeny právnemu zástupcovi aj za prevzatie a prípravu zastúpenia odporcu, by došlo k duplicitnému odmeneniu za prevzatie a prípravu zastúpenia v tej istej veci. V rámci náhrady trov právneho zastúpenia patria odporcovi aj cestovné náhrady za cestu jeho právneho zástupcu zo sídla advokátskej kancelárie v Lučenci do Banskej Bystrice na pojednávanie a späť dňa 6. októbra 2015 vo výške 50,61 Eur (vzdialenosť 168 km, spotreba 9,5 l/100 km, cena pohonnej látky 1,245 Eur, základná náhrada 0,183 Eur za 1 km podľa opatrenia MPSVaR 632/2008 Z. z.), ktorú si právny zástupca uplatnil vo výške jednej polovice 25,307 Eur, lebo v tento deň sa zúčastnil aj ďalšieho pojednávania v Banskej Bystrici. V rámci zastupovania odporcu mu patrí 50 % tejto náhrady, t.j. 12,65 Eur, keď na tom istom pojednávaní zastupoval aj vedľajšieho účastníka. V súvislosti s vykonanou cestou má právny zástupca nárok aj na náhradu za stratu času stráveného cestou za 6 polhodín po 13,98 Eur, z ktorých si právny zástupca z dôvodov, že cestoval zároveň na iné pojednávanie, uplatnil jednu polovicu vo výške 41,94 Eur. V rámci zastupovania odporcu mu patrí polovica z uvedenej náhrady, teda 20,97 Eur. Priznané trovy sú zvýšené o DPH 20 % vo výške 13,71 Eur.

Trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu spočívajú v trovách právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia 61,41 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu dňa 23. mája 2014 61,41 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, účasť na pojednávaní dňa 22. júla 2015 61,41 Eur + režijný paušál 8,39 Eur, a 50 % (vzhľadom na spoločné zastupovanie odporcu a vedľajšieho účastníka) odmeny a režijného paušálu za účasť na pojednávaní dňa 6. októbra 2015 výške 30,71 Eur + režijný paušál 4,20 Eur. V rámci náhrady trov právneho zastúpenia patria

vedľajšiemu účastníkovi aj cestovné náhrady za cestu jeho právneho zástupcu zo sídla advokátskej kancelárie v Lučenci do Banskej Bystrice na pojednávanie a späť dňa 22. júla 2015 vo výške 47,16 Eur (vzdialenosť 168 km, spotreba 7 l/100 km, cena pohonnej látky 1,396 Eur, základná náhrada 0,183 Eur za 1 km podľa opatrenia MPSVaR 632/2008 Z. z.) a pomerná časť za cestu vykonanú dňa 6. októbra 2015 v sume 12,65 Eur. V súvislosti s cestou dňa 6. októbra 2015, patrí vedľajšiemu účastníkovi aj náhrada trov spočívajúcich v náhrade právneho zástupcu za stratu času 20,97 Eur (v podrobnostiach výpočtu pomernej časti cestovnej náhrady a náhrady za stratu času súd odkazuje na predchádzajúci odsek). Priznané trovy sú zvýšené o DPH 20 % vo výške 64,88 Eur. Právny zástupca navrhovateľa si v súvislosti s cestou vykonanou dňa 22. júla 2015 uplatnil aj náhradu za stratu času vo výške 83,88 Eur, ktorú mu však súd nepriznal. V zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky patrí pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť advokátovi náhrada za stratu času. Na konanom pojednávaní sa však nezúčastnil advokát, ale jeho koncipient na základe substitučného plnomocenstva. Podľa citovaného ustanovenia vyhlášky však možno náhradu za stratu času priznať len advokátovi, nie jeho koncipientovi. Účelom náhrady za stratu času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda za čas, počas ktorého by mohol vykonávať advokátsku činnosť. Prisúdená náhrada za stratu času je riadnym príjmom advokáta, koncipient je zamestnancom advokáta, ktorého advokát vysiela na služobnú cestu a za tento čas mu patrí mzda, lebo ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času. Advokát, ktorý advokátskeho koncipienta zamestnáva, môže počas tohto času vykonávať inú advokátsku činnosť, a ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej advokátskej činnosti i náhradu za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Preto mu táto náhrada nepatrí.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne trojmo prostredníctvom podpísaného súdu.

V odvolaní musí byť uvedené proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, ako má odvolací súd rozhodnúť.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie,
- c) súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd dospel dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.